

ikke sagt, at der her ikke var Tale om en Fiksering, jeg maatte ganske vist være daarlig til at læse, hvis jeg ikke kunde se det, men jeg har sagt, at det var en meget mangelfuld Fiksering af Skatten, naar man i Stedet for det, man stryger, sætter en anden fast Jordskyld i Stedet, det har jeg udtalt tidligere, og det skal jeg ikke opholde mig videre ved i Dag.

Saa gjorde den ærede Minister en Bemærkning til min Stilling med Hensyn til at anbefale ensartede Regler, jeg tror endogsaa han sagde, at jeg var den, der fremfor nogen anden ivrigst havde arbejdet for at faa ensartede Regler for det hele Land. Ja, det er rigtigt nok, at jeg har talt om det Gang efter Gang, om Ønskeligheden af at faa ensartede Regler for det hele Land, det har jeg gjort flere Gange, men jeg har aldrig nogen Sinde omtalt Ønskeligheden af at faa fælles Skattevedtægter for det hele Land, det er en Misforstaaelse af den ærede Minister. Jeg vil ikke være med til at lave fælles Skattevedtægter for det hele Land, men jeg vil være med til at forhandle om ensartede Principper for Beskatningen, ensartede med dem, som vi fastslaa her i en Lov, og som saa kunde formes efter de forskellige Egnes Behov i særskilte Vedtægter, gældende for de paa-gældende Egne. I øvrigt forekommer det mig, at den ærede Minister paa dette Punkt gaar adskilligt videre end Folketinget. Folketinget har jo dog foreslaaet Skattevedtægter fælles for Amtsraadskredsene, men jeg skønner ikke rettere, end at den ærede Minister gaar saa vidt, at han mener, der kunde være Tale om Skattevedtægter, som kun ere gældende for en enkelt Kommune.

Saa var der Meningsforskel imellem os med Hensyn til at fordele det overskydende, som Amtskommunen behøver ud over den fikserede Hartkornsskat; et vist Beløb skulde Amtskommunen have Lov til at ligne efter den ny Regel paa Sognekommunerne. Der havde jeg adskillige Indvendinger at gøre med Hensyn til Paaligningen efter Arealet, og der vilde den ærede Minister hævde, at denne Paaligning af $\frac{1}{6}$ efter Arealet var mulig. Jeg har sagt i Gaar, at den var umulig, og jeg siger det samme i Dag, den er absolut umulig. Men den ærede Minister siger, at den er mulig, og Ministeren kan jo paa en Maade have Ret, den er ganske vist mulig, for saa vidt man kan gøre noget, selv om det er aldrig saa galt, naar man ikke bryder sig om Retfærdighed; men skal man tage Hensyn til Retfærdigheden, haaber jeg alligevel, at de fleste ville være enige med mig i at sige,

at det gaar ikke an, at de daarligste Egne, som f. Eks. Raabjerg Sogn med 150 Td. Land pr. Td. Hartkorn, og Klitsognene langs Jyllands Vestkyst, paa Grund af deres store Areal skulde bidrage mere til Amtskommunernes Byrder end de frugtbare Sogne med det mindre Areal. Jeg haaber dog, at det er en Ting, som ikke kan hævdes, at sligt er muligt, eller at det i det hele kan gennemføres. Ministeren vilde undskylde sig med, at Folketinget ogsaa havde forandret den gamle Regel. Ja, det er sandt. Den gamle Regel i Landkommunallovens § 50 lyder saaledes, at Amtsraadet har Ret til at ligne det, man vil fordele paa Sognekommunerne, med Halvdelen paa Hartkornet, Fjerdedelen efter Folketallet og Fjerdedelen efter Amtsraadets Skøn. Det har Folketinget forandret til Trediedelen efter Folketallet, Trediedelen paa Hartkornet og Trediedelen efter Skøn. Naar Skattekommissionen har gjort denne Forandring, er det af Hensyn til Hartkornet, for ogsaa ad denne Vej at yde Hartkornet en Lettelse. Man vil forhaabentlig se, at denne Forandring ikke spiller nogen videre Rolle, at det ikke er nogen gennemgribende eller radikal Forandring af det nu-gældende, hvorimod Ministerens Forslag ganske vist vil være yderligt radikalt, saa yderligt, at jeg vover at fastholde, at dette er absolut umuligt.

Den højtærede Minister sagde i Dag, at Regeringsforslaget opfylder alle Ønsker baade i By og paa Land, Ønsker, som have været nærede i en lang Aarrække, og som hidtil ikke have kunnet gennemføres. Ja, jeg kan jo nok tænke, at den højtærede Minister synes udmærket godt om sit Forslag, og at han altsaa finder mange store Egenskaber ved dette Forslag, som jeg og mine Meningsfæller ikke kunne se. I Henhold dels til, hvad jeg har sagt, og til, hvad der ogsaa har lydt fra andre ærede Medlemmer i denne Sal, tror jeg alligevel, at det er en Misforstaaelse, naar den ærede Minister tror saa højt om sine egne Forslag, at de skulde opfylde alle Ønsker i By og paa Land, som have været nærede i mange Aar og hidtil ikke have kunnet gennemføres. Men med Hensyn til Gennemførelsen vil jeg hævde, hvad jeg har hævdet før, at naar vi have arbejdet for Gennemførelsen af den personlige Kommuneskat i mange Aar uden Resultat, er jo en af Grundene dertil den, at vi aldrig have været i Fællesudvalg om denne Sag. Jeg tillader mig gentagende at minde om denne Kendsgerning. Jeg tillader mig gentagende at sige, at til Trods for de store